



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacræ
Theologiæ Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv.
Libri Qvinque**

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 9. An Angeli sint in aliquo magno numero.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

C A P V T I X.

An Angelis sint in aliquo magno
numero.

28 **S**anctus Thomas pu-
tat Angelos esse in-
mago numero , excedente
rerum materialium multitu-
dinem ; idque probat , tum
inductione , quod perfectiora
corpora sunt ampliora inferio-
ribus , ut patet in cœlestibus re-
spectu sublunarium , tum ra-
tione à priori ; quod quo aliqua
sunt perfectiora eo magis à
Deo sunt intenta ; quo autem
sunt magis intenta , eo magis
bonum est plurificari . Sed con-
tra videtur esse , quod inter mi-
xta in anima , multa sunt per-
fecta ,

fecta, & rara, ut aurum, & adamas. Inter plantas pariter, & animalia videtur hoc accidere. Dicendum tamen rationem. S. Doctoris esse bonam: quoniam hæc est differentia inter quæsita propter se, & quæsita propter aliud; quod tantò illa priora plura sunt; tantò uniuersum est melius; hæc verò posteriora exiguntur in tanto numero, quantus sufficit ad finem, ob quem queruntur. Cū igitur Angeli maxime intendantur propter se, quo plures sunt, eò est pulchrius uniuersum; quod non valet in rebus materialibus; quæ cum sint propter aliud; puta propter hominem, oportet solum plurificari quantum conducit a d hominis bonum, & sic oportet ho-

homines esse pauciores rebus
materialibus, quando quidem
plures ex ijs vnius hominis bo-
no deputantur.

29. Ulterius, ad pulchritu-
dinem totius spectare videtur
quod quo partes ipsius sunt no-
biores, eò magis plurifcentur
quantum fieri potest, absque
totius inordinatione: atqui &
Angeli sunt nobilissima pars
vniuersi, & huic ex Angelorū
plurificatione nō apparet ori-
vlla inordinatio. Ergo. Et
huc facit inductio circa cor-
pora, sortita hanc prærogatiuā
ut iuxta præstantiā sortiantur
amplitudinē. Est enim vltra
exigentiā, quā habent singulē
partes vniuersi ad suas proprie-
tates, alia exigentia natura-
lis in toto ad eas partes, et ope-
ratio-

rationes, quæ sic cum alijs cōgruant, vt nihil appareat desiderari ad optimam constitutionem totius; appareret autē aliquid desiderari si posit i stot entibus plura essent ex inferiore genere, vel specie, quām ex superiori sine vlla speciali ratione. Ergo.. Obiicies: posita inēqualitate perfectionis inter omnes Angelos optimum nō est plurificabile, quia est vnicū; ergo cum nos posuerimus hāc inēqualitatem, malē diximus optimum debere plurificari.
Respondeo, spectare ad pulchritudinem opificij, quod in eo optimum plurificetur, secundum quod est plurificabile, vndē quando non est plurificabile secundum indiuiduum, sat est quod plurificetur secundum

dùm speciem. Certè ut posset perfectè exerceri sapientia diuina, optimum debuit esse possibile secundùm aliquam rationem, vel secundùm species, vel secundùm gradus rerum; aliter non appareret Dei sapientia in vna potius serie excogitabili rerum, quam in alia, si æquè omnes series haberet, & alias series infinitas supra se meliores, & infra se deteriores. Posito autem quod optimum in aliqua ratione poneretur, puta in speciebus, in eo debuit poni pluralitas quantum fieri potuit, puta in individuis.

C A.